

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Booking.com BV

Sentencja

Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do powództwa o zaniechanie określonych zachowań podejmowanych w ramach stosunku umownego łączącego powoda z pozwanym, które oparte jest na twierdzeniu powoda, w myśl którego pozwany dopuścił się nadużycia pozycji dominującej z naruszeniem prawa konkurencji.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Star Taxi App SRL / Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Sprawa C-62/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 56 TFUE – Stosowanie – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuł 2 lit. a) – Pojęcie „usług społeczeństwa informacyjnego” – Artykuł 3 ust. 2 i 4 – Artykuł 4 – Stosowanie – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi – Rozdziały III (Swoboda przedsiębiorczości dla usługodawców) i IV (Swobodny przepływ usług) – Stosowanie – Artykuł 9 i 10 – Dyrektywa (UE) 2015/1535 – Artykuł 1 ust. 1 lit. e) i f) – Pojęcie „zasady dotyczącej usług” – Pojęcie „przepisów technicznych” – Artykuł 5 ust. 1 – Brak uprzedniego powiadomienia – Skuteczność – Działalność polegająca na umożliwieniu nawiązywania za pośrednictwem aplikacji na smartfony kontaktów między osobami chcącymi przebyć trasę miejską a kierowcami taksówek posiadającymi zezwolenie – Kwalifikacja – Uregulowanie krajowe, które poddaje tę działalność systemowi uprzedniego zezwolenia]

(2021/C 35/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Star Taxi App SRL

Strona przeciwna: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Przy udziale: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym), który odsyła do art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, należy interpretować w ten sposób, że „usługę społeczeństwa informacyjnego” w rozumieniu tych przepisów stanowi usługa pośrednictwa polegająca na umożliwieniu nawiązywania za pomocą aplikacji na smartfony, za wynagrodzeniem, kontaktów między osobami chcącymi przebyć trasę miejską a kierowcami taksówek posiadającymi zezwolenie, w przypadku której świadczący ową usługę zawarł w tym celu umowy o świadczenie usług z kierowcami w zamian za zapłatę miesięcznego abonamentu, ale nie przekazuje im zamówień, nie określa ceny za kurs ani nie zapewnia jej poboru od zainteresowanych osób, które uiszczają ją bezpośrednio u kierowcy taksówki, a ponadto nie sprawuje kontroli nad jakością pojazdów i ich kierowców ani nad ich zachowaniem.
- 2) Artykuł 1 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2015/1535 należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie organu władzy lokalnej, które uzależnia świadczenie usługi pośrednictwa, której przedmiotem jest umożliwienie nawiązywania za pomocą aplikacji na smartfony, za wynagrodzeniem, kontaktów między osobami chcącymi przebyć trasę miejską a kierowcami taksówek posiadającymi zezwolenie i która podlega kwalifikacji jako „usługa społeczeństwa informacyjnego” w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2015/1535, od uzyskania uprzedniego zezwolenia, co jest już wymagane od innych podmiotów świadczących usługi rezerwacji taksówek, nie stanowi „przepisu technicznego” w rozumieniu owego art. 1 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2015/1535.
- 3) Artykuł 56 TFUE, art. 3 ust. 2 i 4 dyrektywy 2000/31 oraz art. 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do sporu, w którym wszystkie istotne okoliczności ograniczają się do terytorium jednego państwa członkowskiego.

Artykuł 4 dyrektywy 2000/31 należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do uregulowania państwa członkowskiego, które uzależnia świadczenie usługi pośrednictwa, której przedmiotem jest umożliwienie nawiązywania za pomocą aplikacji na smartfony, za wynagrodzeniem, kontaktów między osobami chcącymi przebyć trasę miejską a kierowcami taksówek posiadającymi zezwolenie i która podlega kwalifikacji jako „usługa społeczeństwa informacyjnego” w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 2000/31, który odsyła do art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2015/1535, od uzyskania uprzedniego zezwolenia, co jest już wymagane od innych podmiotów świadczących usługi rezerwacji taksówek.

Artykuł 9 i 10 dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które uzależnia świadczenie usługi pośrednictwa, której przedmiotem jest umożliwienie nawiązywania za pomocą aplikacji na smartfony, za wynagrodzeniem, kontaktów między osobami chcącymi przebyć trasę miejską a kierowcami taksówek posiadającymi zezwolenie, od uzyskania uprzedniego zezwolenia na wykonywanie ich działalności, jeżeli warunki uzyskania tego zezwolenia nie odpowiadają wymogom przewidzianym w tych artykułach, w szczególności ze względu na ustanowienie obowiązków technicznych nieodpowiednich dla danej usługi, co podlega zweryfikowaniu przez sąd krajowy.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 3 grudnia 2020 r. – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal / Rada Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-72/19 P i C-145/19 P) (¹)

[Odwołanie – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Egipcie – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżących – Spoczywający na Radzie Unii Europejskiej obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]

(2021/C 35/10)

Język postępowania: angielski

Strony

(Sprawa C-72/19 P)

Wnoszący odwołanie: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (przedstawiciele: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith i F. Holmey, solicitors)